

ви забравя. Мислите ли, че ще ви забравя? Азъ се настанихъ за чиновничка, да не мислите, че се грижа само за себе си. Тогазъ вий не познавате Аничка. Азъ искамъ да помогна на всички ви. И обещавамъ ви, ще ви помогна...

Павлина

Тъй, Аничке, тъй!

Г-жа Антонина (одобрително)

Добре... добре...

Аничка

Азъ ви зная болкитъ, нѣма нужда да ми ги казвате. Ти, Павлино, имашъ нужда отъ една крачна машина. Г-жа Антонина, вие се безпокоите за сина си и за дъщеря си — какъ ще намѣрятъ работа, като си додаты. Пончевъ, и ти си безработенъ... Бай Николачко, ти...

Р а ш к о (прави бързи знакове, като показва себе си)

Аничка

Знамъ, знамъ... Бай Николачко, ти имашъ нужда отъ заемъ за етажъ. (Рашко прави пакъ знакове) Помня, бай Рашко, помня... Сбогомъ сега! Сбогомъ, Павлино... Какъ Стаменке... Бай Николачко... Г-жа Антонино... Бай Рашко...